Και να που έρχεται ακόμα μια Κυριακή, στις 4 Μάη,
που τα μαγαζιά θα είναι και πάλι ανοιχτά…

ΠΟΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ!

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ… ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

Η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας για τα εμπορικά καταστήματα αποτελεί κομβικό τμήμα της συνολικής επίθεσης του κόσμου του κεφαλαίου και των εγχωρίων και διεθνών μηχανισμών του στα εργατικά δικαιώματα και συμφέροντα, στη ζωή και στην αξιοπρέπειά μας. Μιας επίθεσης, που από τη μια αποτελεί εγγενές χαρακτηριστικό του καπιταλιστικού συστήματος, κι από την άλλη, τον καιρό της κρίσης του συστήματος αυτού, γίνεται ολοένα και πιο σφοδρή και στρέφεται σε ολοένα και πιο πολλούς.

Δεν πρόκειται για ένα αθώο μέτρο που έρχεται απλά να τονώσει την αγορά ή να δώσει τη δυνατότητα για ψώνια σε κάποιους που δεν προλαβαίνουν όλες τις άλλες μέρες, σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα και όσων καθεστωτικών ΜΜΕ τη στηρίζουν. Αποτελεί ξεκάθαρη «οδηγία» του ΟΟΣΑ και επιταγή του μεγάλου πολυεθνικού και ντόπιου κεφαλαίου για την ολοκληρωτική επικράτησή του έναντι του μικρού. Είναι ενδεικτικός ως προς αυτό και ο ιδιαίτερος ρόλος των τραπεζών με τις προσφορές τους για τα ψώνια της Κυριακής. Συνιστά ένα μέτρο που μας οδηγεί ακόμα ένα βήμα πίσω στον εργασιακό μεσαίωνα, που μας καθιστά ένα ακόμα πιο ευέλικτο, επισφαλές, υποτιμημένο κι εξαθλιωμένο εργατικό δυναμικό.

Αυτό που πραγματικά μας λείπει είναι τα χρήματα (βλ. περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, μη καταβολή μισθών για αρκετούς μήνες,φοροληστεία, έξαρση της ανεργίας,…), με συνέπεια να μην μπορούμε να καλύψουμε καν τις πραγματικές μας ανάγκες, και όχι ο χρόνος για να ψωνίσουμε. Αυτό που μας λείπει επίσης είναι και ο χρόνος για να ζήσουμε πραγματικά, συνευρισκόμενοι με τα αγαπημένα μας πρόσωπα, κι όχι σύμφωνα με το στρεσογόνο, καταναλωτικό μοντέλο …κατ' επίφαση ζωής και ολοκληρωτικής ανέχειας που μας επιβάλλουν.

Όσο κι αν δεν το έχουμε χωνέψει όλοι μας για τα καλά, πολύ σύντομα τα μαγαζιά θα είναι ανοιχτά όλες τις Κυριακές. Ήδη στο πρόσφατα ψηφισμένο πολυνόμο προβλέπεται το «πειραματικό» άνοιγμα για όλες τις Κυριακές σε 3 περιοχές. Και μια τέτοια νέα πραγματικότητα θα συμπαρασύρει κι άλλους εργασιακούς κλάδους. Οπότε, ας έχουν κατά νου, όσοι βγαίνουν για ψώνια τις Κυριακές, ότι μπορεί να καταλήξουν να δουλεύουν κι αυτοί κυριακάτικα. Και όχι, δε θα βρουν δουλειά οι άνεργοι με ένα μέτρο σαν κι αυτό. Απλά η ζωή όσων τώρα εργάζονται θα γίνει ακόμα πιο «λάστιχο» και θα καλούνται να δουλεύουν ολοένα πιο πολύ και πιο εντατικά και για λιγότερα χρήματα. Ή ακόμα και θα αντικατασταθούν από εργαζόμενους που αναγκάζονται να συμμετέχουν σε διάφορα προγράμματα άγριας εκμετάλλευσης των ανέργων.

Κάπως έτσι είναι άλλωστε η ανάπτυξη την οποία ευαγγελίζονται και την οποία την προβάλλουν και ως στόχο αυτονόητο για όλη την κοινωνία, στόχο που όσοι δεν ενστερνίζονται κατηγορούνται ως εχθροί του «κοινού» καλού.

Φτάνοντας στο δια ταύτα, ερχόμαστε ακόμα μια φορά να συζητήσουμε για τις αντιστάσεις μας ως εργαζόμενοι. Κι εδώ πρέπει να παραδεχθούμε ότι αυτές είναι κάπως αναντίστοιχες της επίθεσης που δεχόμαστε. Όσο κλισέ κι αν ακούγεται, είναι ανάγκη να σπάσουμε το καθεστώς του φόβου και της εργοδοτικής τρομοκρατίας που μας επιβάλλεται. Να προτάξουμε τις δικές μας ανάγκες και την αξιοπρέπειά μας και να αγωνιστούμε για τα συμφέροντά μας. Κάτι βέβαια που προϋποθέτει το να συζητάμε για τα εργασιακά μας προβλήματα και να αναζητούμε το πώς πραγματικά προκύπτουν αυτά. Να μη θεωρούμε δεδομένη την ήττα μας, αλλά να αντιληφθούμε τη δύναμη που έχουμε στα χέρια μας. Να δημιουργήσουμε σχέσεις αλληλεγγύης με τους συναδέλφους μας και να ενισχύσουμε τις συλλογικές μορφές συγκρότησής μας (ή και να δημιουργήσουμε νέες) ως αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι. Δεν πρόκειται για εύκολη υπόθεση. Ωστόσο, είναι ο μόνος δρόμος για μια αξιοπρεπή ζωή. Τίποτα δεν πρόκειται να μας χαριστεί, ούτε βέβαια έχουμε την αυταπάτη ότι κάποιοι άλλοι θα αγωνιστούν για λογαριασμό μας.

Αναφερόμενοι όμως στην κυριακάτικη αργία, δε γίνεται να μην ασχοληθούμε και με το ρόλο του «καταναλωτικού κοινού» που μόνο ως ουδέτερος δεν μπορεί να καθίσταται. Ιδίως από τη στιγμή που το συντριπτικά μεγάλο μέρος του απαρτίζεται από -νυν και πρώην- εργαζόμενους και ανέργους ή και νεολαίους που σύντομα θα είναι εργαζόμενοι/άνεργοι. Όσοι από αυτούς επιλέγουν τις Κυριακές για τα ψώνια τους, στην πράξη είναι σαν να παίρνουν το μέρος των αφεντικών, αντί να σταθούν, όπως θα έπρεπε, αλληλέγγυοι στους δοκιμαζόμενους εμποροϋπάλληλους, στον κόσμο της τάξης τους δηλαδή. Δεν αντιλαμβάνονται ότι ενώ με την εργοδοτική τρομοκρατία που επικρατεί είναι τόσο δύσκολο για τους εργαζόμενους στα καταστήματα να αναπτύξουν αγωνιστική στάση, γι΄ αυτούς είναι πολύ εύκολο κι απλό να απέχουν από τα ψώνια τις Κυριακές, συμβάλλοντας έτσι καθοριστικά στον αγώνα αυτό. Σε έναν αγώνα που στο κάτω-κάτω μας αφορά όλους και όπου μια νικηφόρα έκβαση θα μπορούσε να αποτελέσει εφαλτήριο για όλες τις μάχες που δίνουμε ή που καλούμαστε να δώσουμε στο πεδίο της εργασίας αλλά και παντού.

Ως Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Ηλιούπολης, σε συνέχεια της σχετικής δραστηριοποίησης μας όποτε κατά το παρελθόν άνοιγαν τα μαγαζιά κυριακάτικα, συμμετέχουμε -από κοινού με διάφορα εργατικά σωματεία, συλλογικότητες εργαζομένων κι ανέργων και άλλες συλλογικότητες γειτονιάς- στο Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και στα «απελευθερωμένα» ωράρια. Έτσι κατά τις περασμένες εβδομάδες προχωρήσαμε σε αφισοκολλήσεις και μοιράσματα κειμένων σε χώρους του εμπορίου στη γειτονιά μας. Όσο για την Κυριακή 13 Απρίλη, στηρίξαμε τις απεργιακές κινητοποιήσεις στον πεζόδρομο της Ερμού, που τερματίστηκαν έπειτα από αρκετές ώρες με την επίθεση των ΜΑΤ. Επιχειρώντας τώρα να συμβάλλουμε στην περαιτέρω ενδυνάμωση του αγώνα αυτού -και σε τοπικό επίπεδο- κι ενόψει του νέου κυριακάτικου ανοίγματος των καταστημάτων στις 4 Μάη, συνεχίζουμε τις δράσεις μας, επιδιώκοντας να γίνει υπόθεση τόσο ολοένα και περισσοτέρων εργαζομένων στα μαγαζιά της πόλης μας, όσο και των κατοίκων αυτής.

Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων Ηλιούπολης

askilioupolis.espivblogs.net